

دووان

حمدىەن جاف

١٩٧٨/٨/٣٠

-١-

ئەم بەيانىه لە زستان نەدەچۇو، ئاسمان رووپۇشى ھەفورى لادابۇو رو خسارى زىيونىي گەشى دەبرىسىكايدە، خۆر ھىدى ھىدى لەو ديو زورگە كافى كەركۈكەدە بەرۇز دەبوبەدە تىشكە زېرىنەكە تەزۈۋەيتىكى فينىكى بە لەشىدا دەھبىنا، جادەكە لە ژىر پىيىدا خاونىن و وردەبەردى چەھۈرچە دەھكىشا، دەملىك بۇ وينەتى تابلوۋىتكى سرىيالى يان لە بەرچاوايا دەھكىشا، دەملىك بۇ بېرىارى دابۇو بە پىيى بېروا بۇ مەكتەب «پاسەيدە چاولە وەراندىن و وەرزشىشە»، ئەم زىاتەر مەبەستى چاولگىرانەكە بۇو، بەيانىان زۇو، كچان دووان دووان و سیان سیان، ھەندىنىكىشىان بەتەنبا، ھەر يەكە كۆمەلە كىتىپىكى تاخىنۇتە جانتا، يان توورەكەيىتكى چزاو يا چەرمە و بە سەرشانىا شۇرۇي كەردىتەدە، ورد ورد سۆنە ئاسايى رۇو لە قوتا باخانە دەكەن.

لە ئەمېرەرۇ ئەوبەرى جادەكە و سەر كۆلانە كانىش لاوان راوهەستاون بە قىشى درىيۇ جل و بەرگى تەسک لە سەرەدە و پان و پۇر لە پىيىندا، بە دەم جەڭەرە كىشان و زەردى خەنەدە پلازگەرنى كچان بەرى دەكەن.

كە لەم مېھرە جافى زەردى سوورو سەوزۇ شىنەدا تەماشى خۆى دەكەدە هەستى بە نامۇيىھەكى قۇول دەكەدە گالتەي بە خۆى دەھات، رىشى بە تەواوى بۆزبوبۇ، بەلام ھەموو بەيانىلەك

بۇ بەو گۆئى درىيەتى كەرابۇوە ژۇورى گەرمى ئەو حەمامەدە دواى تاوىيەت تاساوى بەرزوو دووا ئەو ناوه يان جىھىشت.

دەملىك بۇ شىتىك لە كۆرۈيدا بۇوو لە ئىمەيان دەشاردەدە. كاتىك كە باوکەن خۆى دا بەدرگا كەداو خىستى يە سەرگازى پشت، دىنە تەمواو رووناك بىبوبەدە. كۆلانەكە ژىنە دىيەقى يە كافى بە جامە ماستە كانىانەدە بەرەو مەيدانى ماست فۇشە كان بەزى دەكەدە.

باوکەن ھەناسەي سووارو رەنگى ھەلبىز كابۇو. بەھەنگاوى گەورە خېغا، حەوشەكەي دەبېرى و پۇوهە لاي ئىمە دەھات. دايىكىشان بەديار قۇرى و سەماوەرە كەدە كەمەتىپو. لاوازۇ بى خۆين دەنە نوواند. ئىمەش لەو مندالە رەنگ زەرد و دەرددەدارانە دەچووپىن كە دوواى پەتايەكى قورس ھەلدەستىنەدە.

كە باوکەن خۆى گەيانىدە لامان، رۇوي كرده دايىكىان وېسىي ووت:

× ھەموو شت ئاشكىرابۇو.

دايىكىان وەك بېروا بەقسە كافى باوکەن نەكتات. تىنى دەرۋانى ولۇي وور دەبوبەدە.

بەباوکەن ووت:

× كەوابۇ ئېرە جى ناهىلىن؟

× باوکەن دەستى لەسەر دادەگەرت:

× ھەرگىز.

دوواى ئەو قسانە ھەستىان دەكەدە وور دە وور دە لە سەر خۇ بارى شانمان سووك دەبىت. سووراپى دەگەر يەتە و خۆيەنان و بەرى چاومان رۇشىن دەبىتەدە. بېرو لېكىدانە كەن لە كۆل مېشكمان دەبنەدە. لەوهش زىاتەر بۇ جارىپىكى كە لە تەك گەيشتنى يە كەم دەزۇولە خۆرى ئەو رۇزە نوى يەدا، خۆمان دەدەيەنەدە دەست شەقام و كۆلانەكەدە، بە دووا شتە كافى دەورو بەرمان ئاشناو ھۆگەر دەبىنەدە.

نهماوی دهکرد .
 جاریکیان کچوله‌ینکی ناسک چه‌کوشیکی کیشا به سهر
 لووتیاو وورو گیزی کرد .
 - مامه سه‌عات چهنده
 مامه ! ده‌فرموده سه‌بری ئەم دىلەقفرە ! بۇ من ئەدوهندە
 پىرم مامەم پى بوتى . . هەر دەرۋىشتە لەپەر خۆيەوە بولەد
 دەھات
 - ئەوه چىتە ئەلىٰ پېرىۋىز دۇرۋاوى و لەپەر خۆتەوە بولەت
 دى
 سەرى ھەلبىرى حەممەت ھاۋىرى بە زەردىخەنەيىكەوە
 تىٰ دەپوانى
 - بىلەم چى . . . بىم ئەلىٰ مامه سەھات چەندە ؟
 - ئەى بە تەماى چىت پى بلى . . . كورە بچۈزلەنەكە ! پىر
 بۇويت ھەروات پى دەوتى . .
 ئەميش دەردىكەی گرانتىكەر ، تەماشاي خۆى دەكىد لە
 تاۋىنەكەدا ، پېرىپۇ دىبارىنىه ! دوانى . . چىل سال كەى
 پېرى ، پۇيەي پىنگەيشتن و گەنجىبە ! كەى تەمەن بە سال
 ژىمىزداروھ ، تەمەن دەلەو وزەى لەبن نەھاتۇرى خۆشەویستىھ ،
 يەكىنگە خۆش بوى و ئەويش تۆى خۆش بوى . . .
 جاڭوا ! . . . ئىتر رۆزۈ مانگۇ سال تەنها ژمارەن . . .
 غەنەن . . (مۇۋە خۆى دایپەتاون . . كەى رەوايە دىلى
 دەستكەرى خۆى بىت !
 لە پى ئەبلەق بۇو . . مىشكى وەستا . . . هەستى كەد لەشى
 ئىفليج بۇو . . ئەوهتا . . . خۆيەتى .
 ئەم

ئەوه دەركەوت ! خۆزگە دەمزانى بۇچى وازوو دىلم
 دادەخورپى و رەنگم ھەلەبزىكى ، خۆ ھەمموسى چەن رۆزىكە
 دەبىيەن ! كۆپرا وازوو كارى تىكىردم ! باشە ئەمە ئەنىكىنى و
 كەى ھاتىتە ئەم ناوه . . . كورە من چىم داوه لەم كەين و
 بەينە ! ئىستە ئەو ھەيدە و لە بەر چاومەو ھەرچى دەبىيەن قەلەمى

ئەيتاشى و دىيار نەبۇو . . ئەى تالە سېيەكافى سەرى چى لى بكا
 كە دەلىٰ چاوى رېۋىن و لە تارىكابى شەودا دەبرىسىكەنەوە ،
 ئەى ئەوانەي سەريان سېي بۇوه چەن تالىكى رەشيان
 تىداماوه بۇ رەشكە دىارنابى ؟ بۇ رەنگى سېي بەسەر رەشدا
 زال دەبى ؟ لەپەرچى ؟ هەرچەندى دەكىد لەم ھاۋىكىشە
 كىميايە سەرى دەر نەدەكىد ، ئەگەر تەمەشان بە بۇيە چار
 كەد ! ئەى كوندەكەي زىگى چى لى بکات ؟ سەدەھا جار
 رېجىمى كەدوو رەمەزانان بەرۇزۇو بۇوه كەچى بۇ نەگەنلىق
 زىدادى كەدوو ! بە سالاچووه . . . هەرچەندە بە درېتىنى
 تەمەنگەن ئەنەن بە سال دەھات و برواي بەرا كەدى كات نەبۇو
 كات چى ؟ لىم نەپرسن دەيزانم ، كە لى يان پرسىم ناتوانم باسى
 بىكمەم ھەمموو جارى ئەم و تىدەيەي ھەراكلىشى دۇوبارە
 دەكىدەوەو پېكەنلىق بە كات دەھات و ئەويش راي دەكىدو
 جى پەنجەي خۆى لە نەخشەي سەرسىمايدا بەجى دەھىشت ،
 گەلىك ھىواو ئاوات لە نازارى دلى دا سەۋىز دەبۇو چاۋەرى ئى
 دلۇيە بارانىكى دوارۋىزىو ، باران نەبارى و سالانىش بەسەر
 چۈون . . . زۇر تىرىش لەوه دەترسا ئاواتەكافى بىاتە ئىرگەلەوە .
 تىنۇوبۇو . . ھەميشە شەيداى مېرىگىكى سازگارى ناو بىابانى
 كاكى بە كاكى تەمەنگەن بۇو .

كە جوانىكەن بەلايدا تىدەپەرى زۇر بە دىقدەت سەرنىجى
 دەدا ، لەش و لار ، دەم و چاۋ ، چۈنەقى ھەنگاۋ
 ھەھىنانەوەي ، تەنانەت كەلىشى رەت دەبۇو سەرنىجىكى
 قۇولى دەدا . . لە قۇولائى دەرروونىدا ھەستى بە تەنبايى دەكىد ،
 تىنۇو تەنها جوانىك بۇو ، ھەر شۇخىك ھەيى ئەمە فرىشىتە بەبۇو
 كە لە ئاسماق دلىدا ئەستىرە ئاسا دەدرەوشایمەوە ، ئامادەبۇو لە
 گشت دەریا كافى مەترسىدا مەلە بکات تا دەگاتە كەنارى
 نېھىيەكافى پەرسىگا كەى و لە بەندەرە ئەقىنیدا ھەناسەيىكى
 قۇولى پى بە سېيەكافى ھەلبىكىشى و رۇو لە ئاسۇي پەمەنلىق
 دلدارنى راستەقىنە بکات . . ھەمموو جارىكىش مۇنەكەي
 تەمەن خۆى بە سەر سىنگىدا دادەداو ئاسۇي ھىوابى لىل و

ثه‌ویش وایت ، ثه‌ی نالین «ثافرهت له دوروی سه‌دان فرسخهوه هست بهو پیاوه ده‌کا که خوشی ده‌وی» ده‌ستنی ده‌گرم و پی‌ی ده‌لیم من توم ده‌وی ، زور له میزهوه بوت ده‌گه‌پریم ثه‌ی کانیاوی بیابانی ژنم ، ده‌وهره ده‌ست بخهره ناو ده‌بستم ، تینویه‌تیم بشکتیه ، ری‌ی تاریک و دوروی تمهه‌نم رووناک بکه‌رهوه ، زور گه‌رام ، سنگی زور ده‌ریام شق‌کرد ، ظایمانی گه‌لیک ولانم ته‌ی کرد ، بی‌که‌سی ، برسیه‌تی ، شه‌که‌تی ، تی‌ه‌لدان ، ده‌ریده‌ری گه‌لیکم چه‌شت ، ری‌واریکی ماندوی ری‌گه‌ینکی دوروی ده‌رنجه‌چووبوم ، ساله‌های سال بمرده‌که‌ی سیزیفم به کوله‌وهبو سه‌ره و زورم ده‌کردهوه تاگه‌یانه لوتکه ، به‌لام لمودیو هیچم بدی نه‌کرد ، قوولا‌تیکی تاریک و دویکی کپی هزار به هزار نه‌بی ! له‌سهر ره‌وه‌زیکدا گیرم خوارد ، نه‌ده‌متوانی به‌دیوا بچمه خوارهوه ، نه ده‌شمتوانی بگه‌ریمهوه دواوه . ده‌یانگوت سه‌بر بکه ، ده‌شلیمه سه‌بری بچووکی خوا چل ساله ، خو من خوانم ، تمهن چهن چل سالی‌ی تیدا ده‌بی ! ده‌گیرنهوه پیش من هزار که‌س ظاوانی کردنوهی ده‌رگای کلوم کراوی دلی دلداره کانیان بردوهه ژیرگل . ره‌نگه ظهانیش و تیتیان «من توم خوش ده‌وی ، من خوش‌ویستی راسته‌قیه‌ی توم ، که‌ی لیم تیده‌گه‌ی ، که‌ی ده‌زانی من توم بو سامان و جوانی ناوی !» هزار ره‌نگو . من . . . هتد به ملیونه‌ها جورو هزاره‌ها سال ظهادستانه دووباره بوه‌تهوه . له‌وانه‌شه بلیت له گه‌ل کچی تردا بوویت و دوای منیش همول بو کچی دیکه ده‌دهیت . . راسته ، چونکه هه‌موو کچیت تو بوویت ، هر یه‌کیکیان شتیکیان فیکرکردم و هنگاویک له تیبان نزیک کردموه ، ثیستاش نه پیش توو نه له دوای تو که‌سی ترم نه‌ویستوه نامه‌وی !

ثه‌ری وه‌للا . . پیکه‌تی ، به ظاستم بزه‌یه‌کی کرد ، نا . . . واپو ، خوکویزیم ، بالاتیک بکه‌مهوه ، بزامن ته‌ماشام ده‌کا ، نه ، ظافرهت «له‌کومه‌لی ظیمه‌دا» هرگیز لانا کاته‌وه . .

ثه‌زیوم ده‌شکی ، لعم راستیه بولاهه هیچی دیکه نازام و نامه‌وی بیزانم . . ظیسته ظه‌بی چی‌لیم . . هه‌ردوو لیم لیم باخین ، وشك و لرزوک ده‌لی گه‌لای وشكی بعر په‌شه‌بان . . . به‌لام هر ده‌بی شتیک بلیم . . . ده‌زانم ظافرهت پیاوی ترسنوكی خوش ناوی . . . خوزگه وهک هه‌ندی که‌سی خواپیداوده سه‌لام به‌سهر دل و ده‌روونما ده‌شکاوه هینم ده‌بوم و ره‌نگم هه‌لنه‌ده بزرکا ، ظهوسا یه‌کسمر ده‌چوومه لای و پیم ده‌وت . ده‌مه‌وی بتناسم ، ظه‌ویش به‌شهمه‌وه سه‌مری دانه نه‌واندو بزه‌یه‌ک ده‌یگرت و ده‌بیوت منیش ده‌مه‌وی یه‌ک بین ، ظهوسا ده‌س ده‌خمه ناو ده‌سی و ملی ری‌ده‌گرین . . . بو کوی ? بو که‌رکوک شویتی تیاماوه پیاو بیکا به‌جی زوان ؟ به سه‌دان گه‌نگی چاو زه‌ق دووت ده‌کهون و پلارو توانجت تیده‌گرن !

به‌لام کی ظه‌لی ظه‌نگاهی له نیازی من هه‌یه ، ره‌نگه واتی‌بگا من ده‌مه‌وی له گه‌لیا رابویم . . نه‌خیر وانیه ، من نیازم پاکه ، ده‌مه‌وی بین به هاوردی یه‌کی گیانی به‌گیانی ، پیکه‌وه دابنیشین ، رازی دلیان بو یه‌کتر بدرکنین ، ظهوانه‌ی ده‌یان‌نوسم پیشانی بددم ، بوی بخونیمه‌وه ، رای و هرگرم ، بیبورا بگوئینهوه ، گویم لی‌بگری ، باسی هیباو ظاوانی خومی بو بکم ، ظهوانه‌ی خوشم ده‌وین و ظهوانه‌ی حمزیان لی ناکم ..

ظای له ده‌ریای خه‌بالام که فراوانه ، تو بزانه که‌شتنی ظاوانم گه‌یاندیمه کوی ، کی ده‌لی هر رازی ده‌بی وه‌لام بداتهوه نه‌خوازه‌للا بی به هاوردیم . . من نزیکترین که‌س لیمه‌وه تیم نه‌گه‌یشتوه پیم ده‌لی «ناتوانی له گه‌ل که‌سدا بگونجی‌ی ظیتر ظه‌بی ظه‌م چون بی له گه‌ل او چونم وه‌لام بداتهوه ، ره‌نگه ظه‌میش پاچ ماوه‌یه‌کی کورت لیم بیزارتی و هه‌مان قه‌وانم بو لی بدادت «اروزتا» ظیواره و ته‌یه‌کی له‌دهم ناییتهده هر خه‌ریکی کتیب خویندنهوه‌یه ، کتیب میشکی ظیک داوه !

به‌لام نه ، بروانا کم ! من ظهوم خوش ده‌وی ، ده‌بی

دهم داچهقاو ، رهنگ هلبزکاو ، شلەژاو ، جارى دەس بە قۇزا دەھىنى ، جارى دوگەمى چاکەتكەي دادەخاوا لەپە دەيکاتەوه ، سەيرى ئەملاؤئەولاي خۆي دەكەت .. ئەوه چېھىنى .. ماشەللا كە دەعبايتىكى جوانى ، نا .. نا خۇ خراپىش نىيە ، بەلام گەورەيە .. ئىستە ئەبى ئۇن و مال و مەندالى ئەبى ، قايلە لم تەممەنەدا ئۇن و مالى ئەبى ، باشە ئەگەر ئۇن ھەيدە بۇ واچاوا برسىيە ئەللىي قەت ئافەتى نەدىدە .. دەبللى ئاخىر تو بەتمائى چىت ؟ كەي تەممەنلىق تۇو ئەم مەنالبازىيەيان ووتونە ؟ تۈزى گەنجىر بۇويتايە ، ئۇن و مالى نەبوايە هەر ئېھىكى تىدابۇو ، نەبەخوا بەو حاڭاش هەر ناچىتە دەلە .. تەماشا تەماشا ، سەيرى ئەو چاوه زەقانە ، ياكۇنەلۇنى دەللى كۇنەلۇنى حوشترە ! باشە .. ئەبى مەبەستى چىلى ؟ ھەممۇ بەيانىكە سەرى كۆلانەكەم پى دەگرى .. قەت ناشى بەتمائى ئەوه بى حەزىلى بىكەم ، دەك ئەو بەخت و ناوجەوانەم لە قور گىرت .

دەك خوا بتکا بە قوربان پىلاۋەكانى ھىوا ، توخوا تو لە كۆي و ئەو لە كۆي ؟! بە قوربانى قۇزە زەردەكەي يې كە تاسەر شانىدى ، يا ئەو چاوه شىستانە كە دەللى دوو گۆمى مەندىن ، يالۇوتە بچووكە قىنچەكەي ، توخوا ئەو لە كۆي و سەرۇفە سالى تو لە كۆي ، عەمرى خۇت و ورگەت نەمېنى ، ئەللىي ھەمانەت بە بەرتەوه بەستوھ ، بەلام خەتاي توپىي ، خەتاي ھىوايە ، بەتمائى ئەو دەيان كەسم دەركىدو رازى نەبۇوم شۇويان پى بىكەم ، ئەوپىش بى ئاڭا لەمن و لە دلەم ئاش لە خەيالى و ئاشەوان لە خەيالى » ھەر دەللى خوا منىشى دروست نەكىدوھ !

ئۇف ھىوا .. بۇ وائەكەي ؟ بۇ ھەنگاوى بەرەو گىانە چاوا لە پىنگەم نانىت ؟ گوایە لەمن جوانىر ياشتىت دەس دەكەوى ؟

دەشزامى لە گەل ھېچ كەسىكدا بەيەنت نىيە ، ئەى بۇ .. ؟ توخوا دەپىم بلى كەي ھەنگاوا كە دەنىت و دەستم دەگرى و

خەلکى چىلىپى دەلىن .. با ئەمروش وەك رۆزانى دى بىت .. بەيانى كە گەيشتە لام لەبەر دەمبا رادەوەستم ، رۆز باشىكى لى دەكەم ، وەلام دەدانەوه ! باش ئەزام كە وەلام دەدانەوه ! ئەگەر نا ، ئەو زەردە خەنەيە چىبوو ؟ دەبى شىنىك بىكەم ئەم گۆمە مەندە بىشەقىنەم وە سىتى و كارى ئاسانى رۆزانەم رىزگار بىكەت : مالەوه ، مەكتەب ، مەجىدىيە ، بىخۇ ، بىخۇمۇ ، بىخۇينەرەوه ، ئەگەر ژيان وابى مەرنە كە باشتىرىيە ؟ زوو لە رۆزانەم يېكىدا خۆينىمەوه كە پىشىكىنى زۇر سەركەوتى شارى نىبۈرۈك خۆي كوشتبۇو ، پۆليس زۇر سەرى لەم مەسەلەيە سور مابۇو چۈنكە كاپرا لە ھېچى كەم نەبۇو ، ئەى بۇ خۆي كوشت ؟ لە دوايدا ئامەن ئىكىان لە ناو كاغەزە كانىدا دۆزىيەوه وەلەمى پىرسىارەكانى تىدابۇو ، پىشىكە كە نۇرسىبىووی «بەيانىان لە حەوت لەخەمو ھەلەستم ، رىش دەتاشم و بەدم نانى بەيانىيە رۆزانەمە كان دەخۇينىمەوه لە ھەشتىدا دەچەمە نەخۇشخانە تا سى» ، ئىواران سەعاتىك دېمەوه مالەوه بۇ چوار لە عىيادە دەم تانۇ ، لەويشەوه دەچەم بۇيانە ، دەخۇم ، دەخۇمەوه ، قومار دەكەم ، شەرسەعات دوازەر دېمەوه مالەوه ... ئەمە پازە سالە ئاوا دەزىم ، دوو پازەنە يكەش ھەر وادەبى ئىتە ئانىم بۇچىيە ؟!

تەواو ... سېبىنىي قىسى لە گەل دەكەم ، ئەمەجارتىيان قىسىكەم دەبەمە سەرۇ لە سېبىنىي زۇوتىنىي رۆزباشە كە لى دەكەم و مەسەلە كە ئەبرىمەوه .

- مامۆستا .. رۆزباش

- ھەى سەندان «رۆزباش» ئەوا يەكەم ھەنگاوى ژيانى پۇپۇوج دەستى پىنگەد .

ئەو

ئەوهتا .. دەللىي دوورىيى پىيەو لە مالەوه چاوى لېمە ، يەكىسىر لەبەر لۇوتىما سەوز دەبى ، ئەم كاپرايە چىلى دەۋى ، ھەمۇ بەيانىك لېم پەيدا دەبىن كە دەگاتە ئاستم چاوى ئەوهندە ئەنگاوا ئەنگاوا كە دەكەنمەو سەرنىجم دەدات ، ئەبلەق ،

به رو به هه شتی زنم ده بیت ..

نمیتی کابرا نهوه خو شوولی لی
هلهکرد . بهخوا جوانه ئائمه مان کهم بیو ، داوهشی بی بو
خوت و زهرده خنه ده می گیرت ، من به دهه یادی هیواوه
پی ده که نم و نه میش . ئاخر من چیم دابوو لم به زمه ، ترومیلی
دایره و هرده گهربی و من تووشی بهلا دهیم ، واپو دوو هدفه
ده چی نه چاکی ده کنه و نه یه کنکی دیکه مان ده ده نی . . .
مه گهر رینگ کم بگورم ! ئای لهو ئه قله . . . ئاخر ری چون
بگورم . له ههر لاییکه وه بیم هرده بی بهم جاده يه دا تپه رم و
بهم پرده دا په رمه وه . به ته کسی ئه روم . . . باشه تو خوا
مه عاشه کم چه نده همه موو به یانیه کیش دیناری بدهم به
ته کسی . . . باشه ئه مه بو؟ خو جاده وری و بانه کمی نه کریوه
تا هر کسی پایدا برو او باجی لی بسینی . . . له به یانی زووتر
نیه چاری ده کم ، که بینیم له جاده که ده په رمه وه بهو بمرا
ئه روم ، خو رانا کات به دواما ، ئه گهر ههر واژیشی نه هینا ،
نه وانیه ، کابرا دیاره زور بوده له يه ، ئه مه هفت یه ک زیاتره
له سه رینگا گرتن بولاهه هیچی دیکهی له دهست نالی !
باشه ئه گهر وای گرد ؟ ئه گهر وای گرد ئهوسا دوو قسهی وای
پی ده لیم که ئیز له ئاستی که سدا سه ره لنه ببری . . . سه برم
لی بکه تا به یانی ورگنده سه رو فسال نابووت .

- 7 -

بهیانی ثهمرق ناسمان دهم و چاوی دابوو به یه کا ، پهله هموری رهش له سهر خو دههات و هموره سپی یه کافی لوول دهداو ونی ده کردن ، کزه بایکی سارد وهک همسان دهم و چاوی ده بزی و تزووییکی به هه موو له شیدا ده هینا ، دهسته کان خویان له ناو گیرفانه کاندا حه شار دابوو ، ههندی جار به پهله پروزی له شوینه گهرمه که یان ده رده هاتن و یه خهی پالتویان هه لدده دایه و هو له مل و به شیکی دهم و چاویان ده ثالاند دواویش گورج وهک نیچیریک هستی به راوکه کردنی خویان ده کرده و هو به هیلانه که باندا . . . که هه نگاوه کافی ناوچه دی

ری‌یان بپی و له پرده‌که نزیک بوههه ثامان دهمو چاوی
ثاروشین کرد ، دهسته‌کافی ناچار بعون سهر دهر بینه‌وه ،
نه بخاره‌یان خویان کرد به ناو دهستکیشه‌یاناو توند چنگیان له
چهتره‌که گیر کردو بهرزیان کرده‌وه .

له سه پرده که هنگاوه کافی به دوایدا نده هاتن ، سه رنجی
پیگه‌ی دا ، هیچی به دی نه کرد ، سه ری وه که بهندولی
سه ساعت بعلاؤه ولادا و هر ده چه رخا به لکو له پشت ثهو
زده لامنه وهیت ، کی نالی له دوای ثهو دوو سی کچه وه نیه ،
هنگاوه کافی به ته اوی سست بیون ، چه تره کهی به دهسته کهی
دیکه‌ی گرت ، توزی بالی به رز کرده وه قوی پالتلو
چا که ته کهی کشان به ره و زور ، سه عانه کهی ده رکه مت ،
زوونیه ، هه مان کاته .. ثهی بو دیار نیه ؟ ره نگه نه خوش بی ..
بیجازه بی .. یا له بر باران ته کسی گرتی .. نه ، هه فتدی
پیش رو بارانیش ده باری و به پیش چوو بو دایره .. ثهی
کوا ؟ ههزاران خمیال له چرکه یه کدا به میشکیا گوزه ری کرد ..
ثاه .. ثه وه تا .. له ناوه راستی پرده که دا چاوی پیشی
که مت ، له و به ره وه ده رؤیشت ، قزه ره شه کهی باران تیکی
دابوو به سه رشان و ملیا به ناریکی بلاؤ بوبوه وه ، ورد ورد
که مو ئاسا ده رؤیشت وه که باران نه باری ..

دله کوتىي پىكەوتو و رەنگى هەلبىزىرىكا «داماتابۇ ئەم
بەيانىيە قىسىم لە گەلدى بىكم كەچى وائە و بەرى لى گرتۇوم . .
ناھەقىشى نىھ ، ئەمە چەن رۆزە ھەر دەلىم قىسىم لە گەلدى
دەكەم و ھېچىش . . ئەويش بىزىربۇو بۇيە وادەكا !
شانىنگى ھەلتەكاند . . چىبكات ھەر ئەوهندەي لە
دەست دى . .

له پرده که په ریه وه و به لای راستدا لای دا ، پوّل پوّل کچان
ده هاتن ، ههندیکیان له سه ر خوّو ههندیکی دیکه ههندگاوی
گورجیان دهناو ئوانهی تۆزى منال تربوون رایان ده کرد ،
همووشیان وەك مریشکى ئاوه برووت كراویان لى هاتبۇ . .
ئەميش ھېنىدی ھەندگاوی دهناو چاواي دەھگىرا . . !